

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010101
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2018:5818010101.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Námestovo v zložení predsedníčka senátu Mgr. Daniela Pilarčíková, členovia senátu Mária Durčáková a Alena Letašiová v trestnej veci proti obžalovanému B. V., nar. XX. XX. XXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/,b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, § 138 písm. j/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. 12. 2018 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný B. V., nar. XX. XX. XXXX v I., trvale bytom T. B. č. XX, t.č. v Ústave na výkon väzby Žilina,

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom období niekedy od leta 2010 najneskôr do 18. 6. 2017 v rodinnom dome bez popisného čísla v obci L. na ulici B., takmer vždy po príchode domov z dvojtýždňových a dlhších pracovných turnusov, najmä počas víkendov, prevažne piatky v noci pod vplyvom alkoholu, opakovane vulgárne nadával svojej manželke V. V., nar. XX. XX. XXXX, v prítomnosti mal. M. J. nar. XX. XX. XXXX, mal. L. J., nar. XX.XX.XXXX, mal. J. J. nar. XX.XX.XXXX, mal. D. J. nar. XX.XX.XXXX, mal. Š.J., nar. XX.XX.XXXX, mal. S. J., nar. XX.XX.XXXX, tiež opakovane vulgárne nadával aj svojím starším maloletým deťom, ktorým okrem iného vykrikoval, že nie sú jeho, že sú našťigané, a to konkrétne mal. M. J. nar. XX. XX. XXXX, mal. L. J., nar. XX.XX.XXXX, mal. J. J. nar. XX.XX.XXXX, mal. D. J. nar. XX.XX.XXXX, mal. Š.J., nar. XX.XX.XXXX, mal. S. J., nar. XX.XX.XXXX a takýmto správaním vytváral napäté a stresové situácie pre manželku a aj maloleté deti, ktoré reagovali plačom, neustálym krikom, vulgarizmami a hádkami bránil manželke a mal. M. J. nar. XX. XX. XXXX, mal. L. J., nar. XX.XX.XXXX, mal. J. J. nar. XX.XX.XXXX, mal. D. J. nar. XX.XX.XXXX, mal. Š.J., nar. XX.XX.XXXX, mal. S. J., nar. XX.XX.XXXX v spánku a takto konal aj dňa 18.06.2017 v čase okolo 02:00 hod kedy zobudil svoju manželku V. V. tak, že prišiel k nej do spálne, odhodil z nej perinu a kopol do zadnej časti tela a povedal jej nech sa ide kurviť, následne vošiel do izby, kde spala mal. L.J. tiež z nej zhodil perinu na zem, kopal ju do zadnej časti tela a kričal, že sú kurvy, nech sa idú kurviť, že nie sú jeho deti, opäť takýmto konaním všetkých v dome zobudil,

čím takýmto konaním s prvkami šikanovania, ponižovania, bránením v spánku a verbálnou agresivitou vyvolával u manželky V. V., nar. XX. XX. XXXX a mal. detí L. J., nar. XX. XX. XXXX, mal. J. J. nar. XX. XX. XXXX, mal. D. J. nar. XX. XX. XXXX, mal. Š.J., nar. XX. XX. XXXX, mal. S. J., nar. XX. XX. XXXX a W. V. nar. XX. XX. XXXX, permanentnú atmosféru napätia, stresu a strachu, čím im spôsoboval psychické utrpenie,

t e d a

blízkej osobe spôsoboval psychické utrpenie, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu, stresu, bezdôvodným odopieraním oddychu, spánku a takto konal závažnejším spôsobom - po dlhší čas a na viacerých osobách,

t ý m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a./ písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie na § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1, 3 písm. d/, Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2, písm. c/ d/ Tr. zákona obžalovanému u k l a d á ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo doručila dňa 27. 03. 2018 obžalobu na B. V. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní dňa 27. 02. 2018 obžalovaný urobil vyhlásenie, že je nevinný a následne využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na návrh prokurátorky bola postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný vypovedal, že dcéru Y. ťapol, lebo odvrávala a nechcela pomáhať v domácnosti, pričom dcéra mu to vrátila. Synov nebil, X. ťapol, keď ukradol bicykel a hodinky, syna O. ťapol len keď niečo vyviedol. Keď príde v noci z práce, nechá deťom cukríky na stole. Manželku ťapol, keď sa hádali, ale skôr ona bije jeho, bije ho vechťom. V novostavbe v L. bývajú už asi 8 rokov, manželka sa zmenila keď začala chodiť do práce, ale rada si vypila aj predtým. Na manželku žiarlil, vulgárne jej nadával, že je piča, kurva, že sa kurví. Do práce chodieval na turnusy, doma tak bol málo, stalo sa asi 2-krát, že synov W. a O. zobudil, aby išli naklásať do pece, alebo aj X., bolo tak medzi 23.00-24.00 hod., alebo 02.00 hod., zobudil tak, že nimi nohou zakýval, perinu dal z nich dole, aby videli, ako je to, keď je zima. Manželka sa na deti tiež sťažovala, že nechodia prikladať. Pripustil, že deťom možno nadával, nepamätá si to. Keď ho bolela noha, tak sa mu nechcelo ísť zapáliť cigaretu, požiadal O. alebo W., nech mu cigaretu zapália od plynu. Priznal, že posielal deti kúpiť cigarety, poslal W., X., O. alebo M., poslal ich kúpiť aj víno, ale nebolo to v noci, mohlo sa to stať okolo 19.00 hod. Pripustil, že sa s manželkou háda, že deti nie sú jeho, ale tiež aj manželka pije a na deti hovorí, že sú kurvy. Manželku budil, nevie ani prečo, ale nekopal ju, len nohou do nej štuchoľ, že nech sa ide kurviť tam, kde bola, keď nenavarila. Možno pol roka dozadu ju zobudil 2 -3 razy. Dcére M. zo srandy povie, že je Poľak, lebo kedysi keď bol v práci, chodil k nim Poliak a našiel ho ležať pri manželke v posteli, bolo to pred jej narodením. Deťom neublížil pre nič za nič, ani manželke.

Svedkyňa poškodená V. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že čo je uvedené v obžalobe je pravda. Obžalovaný pil, správal sa k deťom zle, vulgárne. Prichádzal z roboty opitý, nadával, psychicky týral deti. Deti posielal na pálenku, prikladať do pece a jej nadával, že sa chodí kurviť. Manželstvo bolo o alkohole, hádkach a nadávkach. Naposledy ako volala policajtov, nadával jej, kopal do zadku ju a aj dcéru Y., nadával jej, že je kurva, aby išla z domu preč, nadával aj dcére Y., nadával že sú všetci kurvy, potom prišli policajti, uklidnili ho a bolo ticho, bolo to asi o 22.30 hod. Obžalovaný chodil na turnusy, prišiel z práce opitý, začal nadávať, že deti nie sú jeho, že sa chodí kurviť, potom začala hádka. Obviňoval ju, že sa nestará o rodinu, o výchovu detí, neustúpil ani manžel a ani ona. Pri hádkach boli deti, staršie kričali, aby sa uklidnil a tie mladšie plakali. Keď bol triezvy správal sa k deťom dobre a keď bol opitý, tak mal iba svoj svet a tým bol alkohol. Manžel deťom nadával, posielal ich na pálenku, O. mal vtedy 7-8 rokov, bolo to okolo pol deviatej večer, posielal ho do pohostinstva do Or. Polhory, tiež mu kázal kúriť v peci, bolo to o 01.00 hod., začal kričať, že nech ide nakúriť do pece. Tiež takto posielal kúriť aj X., ktorý sa prvý zobudil, ten musel ísť. Deti plakali, lebo ich zobudil ako kričal, všetko to šlo stále dookola. Zároveň uviedla, že obžalovaný je vo väzbe 8 mesiacov a ona chce, aby už bol doma, nie kvôli nej, ale kvôli deťom. Obžalovaný chodieval opitý často, stále to boli nadávky a vyhrážky, posielal deti kúriť, zapáliť cigarety, takto posielal tie deti, ktoré sa zobudili na krik. Fyzicky napadol deti len raz, deti jej ti povedali,

povedali jej, že zbil Y. že mu nechcela dať nabíjačku do mobilu. Tiež kopol do zadku O., to tiež iba počula, že O. nechcel ísť na pálenku do obchodu, malo sa to stať cez deň. Nevie o ďalších incidentoch, kedy by mal zbiť detí. Ju zbil tak, že ju kopol do zadku, o čom sa už zmienila a raz ju chytil pri radiátore a dusil ju, s pomocou detí sa oslobodila, stalo sa to asi pred dvoma rokmi v lete, zranenie žiadne nemala. Okrem týchto prípadov jej manžel fyzicky neublížil, ublížil jej psychicky tak, že jej rozprával, že je kurva, že detí nie sú jeho. Detí sa mu vyhýbali, kričal po nich kričal, ale na najmenšie deti nekričal. Po starších kričal preto, lebo mu odpapulovali, pyskovali, ale tie mladšie nie. Pokiaľ ide o tvrdenie v obžalobe, že sťahoval periny z detí, stalo sa to dva krát, najstaršej dcére stiahol perinu a tiež O., bolo to večer, oni svietili, išlo o elektrinu. Na deťoch modriny nevidela, mali nejaké modriny, ale to keď sa udreli.

Svedok W. V. (syn obžalovaného) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že chce, aby bol otec s nimi doma. Niečo je pravdivé a niečo nie je pravdivé. Keď bol triezvy tak to bolo celkom v pohode, ale keď sa chytil alkoholu, tak už sa hádali s mamou. Keď bol opitý kričal, ale mamu nikdy nebil a nebil ani detí, niekedy im ľapol, ale to len vtedy, keď niečo vyviedli. Zakaždým keď prišiel z roboty, tak im doniesol cukríky. Rodičia sa hádali, bol svedkom keď otec ľapol súrodencom, ale to len vtedy, keď niečo vyviedli, napríklad keď brat ukradol telefón. Jeho poslal iba raz nakúriť do pece, vtedy sa hral na telefóne a prišiel za ním, že má ísť naklásať. Otec poslal niekedy zakúriť do pece aj brata X., ale nevidel, že by im otec sťahoval perinu. Posielal ich kupovať alkohol, najčastejšie jeho a brata X., ale bolo to cez deň a kúpili si aj cukríky a také. Cigaretu žiadal pripáliť, žiadal to skoro vždy od neho, bolo to keď bol opitý a mal narazenú nohu. Nebol svedkom, že by napadol mamu a súrodenci vždy čakali, keď mal prísť z práce a ak niekoho zobudil, tak len mamu. Nadával iba mame, alkohol pil doma, keď prišiel opitý si ľahol a spal.

Svedkyňa F. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že prvý kontakt s rodinou V., mali na základe podnetu základnej školy z 19. 05. 2017. Toho istého dňa bolo to v piatok poobede navštívili rodinu V., boli vtedy doma, opekali a požívali sa tam aj alkoholické nápoje. Obžalovaný bol pod silným vplyvom alkoholu, bol agresívny, správal sa agresívne voči nim, detí sa im z pozorovania javili byť zastrašené, keď im položili otázku, vystupoval agresívne, že nech povedia, že to nie je pravda, pamätá si že M. plakala, obžalovaného upozornili, aby nevystupoval agresívne že privolajú policajnú hliadku. Obžalovaný pokračoval v nadávkach, matka potvrdila, že takéto správanie je bežné a časté, že obžalovaný často požíva alkoholické nápoje. Tiež si všimli, že v dome kde bývali v tom čase neboli dvere na izbách, boli tam len nejaké závesy, čo ich upútalo, pretože v prípade nejakého nebezpečia, boli deti ohrozené, nemali by sa kde ukryť. Matku a deti predvolali na sociálny úrad a z pohovoru s nimi vyplynulo, že obžalovaný im odopiera spánok, že detí posielal nakupovať alkohol, správa sa agresívne, detí chodia nepripravené do školy, deťom vykrikuje, slušne povedané že pochádzajú z mimomanželského vzťahu, že nie sú jeho. S rodinou začali pracovať, spolupracovali aj s obcou, základnou školu, ktorú detí navštevujú a tiež aj z psychológmi, vypracovali plán sociálnej práce a napriek tomu, pri opakovaných návštevách videli, že otec je pod vplyvom alkoholu a incidenty sa opakovali a na základe týchto zistení podali podnet na trestné stíhanie. Tiež bolo rozhodnuté o uložení výchovného opatrenie. Bola tiež prítomná pri výsluchu mal. detí, ktorých výsluchy boli vykonané na kameru, pričom detí uvádzali pri výsluchoch rovnaké skutočnosti, ako pri pohovore na úrade. Momentálne je rodina naďalej v sledovaní, vykonáva sa tam výchovné opatrenie a sociálny program o ktorom bolo rozhodnuté na dobu 12 mesiacov. Pri ďalších návštevách v domácnosti obžalovaného sa nič nezmenilo, každý deň požíval alkohol, správal sa agresívne voči celej rodine, mali vedomosti, že naďalej pokračuje vo svojom pôvodnom správaní, nočné budenie, naďalej posielal detí kupovať alkohol, večerné zvady, kriky. Spravodlivo musí povedať, že obaja rodičia nefungovali v rodine tak ako mali, podieľala sa aj matka, ale obžalovaný chodil do práce a ona ostávala doma s deťmi, čo je náročné na výchovu.

Na návrh prokurátora, so súhlasom obžalovaného boli postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku čítané výpovede svedkov V. W., V. N., B. T..

Svedkyňa V. W. v prípravnom konaní vypovedala, že jej telefonovala pani T., že M. bola u nich a plakala, že nechce ísť domov, lebo ich vraj ocko bije. Vypýtala si číslo na pani V., lebo M. chcela u nich spať. Na druhý deň uvedené oznámila riaditeľke, ktorá to oznámila na sociálne. Jej osobne M. povedala, že ocko chodí domov opitý, v noci im sťahuje paplóny, budí ich, kope, hlavne mamu, že do mami hodil popolník. Najviac robí zle X. a tiež u nich bola polícia.

Svedkyňa V. N. odmietla vypovedať.

Svedkyňa B. T. uviedla, že koncom mája 2017 sa prišla k nim domov hrať M., ktorá sa rozplakala a povedala jej, že aj ocko sa háda s mamou a chcela ostať u nich spať. Zavolala pani V. a ona jej uviedla, že jej muž pije, že rozmýšľala nad rozvodom. Na M. videla, že sa bojí. Po nejakom čase volala pani V. opäť, povedala jej, že k nim chodia zo sociálneho a že je to už lepšie. Začiatkom roka videla M. v obchode, pri pulte platila za víno a čokoládu Milka, bolo to podvečer, bola už tma.

Prokurátor v návrhu na vykonanie dokazovania súdu navrhol rovnako postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku čítať zápisnice o výsluchu maloletých detí, ktorých výpovede boli vykonané za pomoci technických zariadení. Obžalovaný nesúhlasil s prečítaním prepisu obrazovo zvukových záznamov a žiadal ich vykonať na technickom zariadení. Postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku, § 135 ods. 2 Tr. poriadku oboznámil záznam z výsluchu maloletých detí L., J. a D. a z dôvodu, že súdu nebol predložený obrazovo zvukový záznam z výsluchu mal. detí S. a Š., prokurátor záznam nepredložil ani dodatočne na odročenom hlavnom pojednávaní postupom podľa § 270 ods. 2, § 135 ods. 2 Tr. poriadku, aj bez súhlasu obžalovaného bolo prístupene k prečítaniu písomného prepisu z ich výsluchu. Na výsluchy mal. S. a Š. však súd v zmysle intencii zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu pri hodnotení dokazovania už prihliadať nemohol, nakoľko neboli splnené procesné podmienky na ich prečítanie, pretože by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Mal. L. (dcéra obžalovaného) vypovedala, že vzťah k otcovi nemá dobrý, lebo keď sa opije, tak ich prezýva a hovorí, že nie sú jeho. Otec pije často, pije stále, je vulgárny, prísny, posielal ich do obchodu, keď pošle ju, povie mu iba že nejde. Do obchodu posielal bratov X. a O., a to keď nemá pri sebe chľast, stáva sa to nonstop, keď je opitý. Hocikedy po nociach ich budí, ju nebudí, ale počula, ako chlapcov posielal do obchodu, zobudí ich v noci, nech idú nakúpiť do pece, paplóny im berie. Jej to nerobí, iba 2-krát ju kopol v noci, nevie presne. Kopol ju a odišiel. Dal jej aj päšťovku do nosa, bolo to vtedy, keď sa spolu hádali, keď mu nechcela dať nabíjačku. Dakedy keď kúpil mäso, tak im vyčítal, že jedia za jeho, veľký nákup urobí raz za mesiac, a potom im to vyčíta. Mama s otcom sa nemusia, je to už dávno, kedysi sa mali aj radi, oni sa nerozprávajú, iba si nadávajú. Pred pár rokmi videla ako otec napadol mamu, minule ju kopol, vtedy keď ju kopol, kopol aj ju. Keby mohla, zmenila by v rodine otca, aby nepil. Ku N. a Y. sa ocino správa normálne. Minule sa bil W. so O. a otcom, čosi sa pochytili a O. tam išiel akože zasiahnúť, a potom mal hrču na čele. Ocina sa nebojí, aj sa mu niekedy postavila, že nech nerobí hlúposti.

Mal. D. (syn obžalovaného) uviedol, že otec pije, v nočných hodinách ich posielal klásť, že mu je zima, tiež im bral paplóny, s otcom sa moc nerozpráva, no veď je zlý, bije ho a tak. Maminu bije tiež, do brucha a tak. Minule ležala a z ničoho nič ju kopol, bil ju po bruchu, kopal ju, zvalila sa na zem, chcela volať políciu, ale najstarší brat povedal, že nech nevolá, že bude hanba. Nerobí to často, iba keď je opitý, videl ako ju zbil asi 3-4 krát. Naposledy keď bola u nich polícia, otec kľaje a pije skoro každý deň. Včera prišiel z roboty, začal nadávať bratovi, no bratovi ešte vybavil robotu. Vzťah k ocovi má normálny, nerozprávajú sa. Mama s ocem sa nerozprávajú. Keď bývali v Polhore, tak ich až tak nebil, bo boli u babky. Vie, že peniaze dáva mame otcov šéf, otec spí pri nich v izbe a mama vo svojej s deťmi. Raz utiekol z domu, lebo otec chcel, aby mu zapálil cigaretu a on nechcel, začal ho budiť, on mu povedal, že už spí a vyhnal ho spať do bratranca. Budí ho aj preto, že mu je zima a že má ísť naklásť do pece. Berie im periny. Naposledy sa to stalo asi pred 2 rokmi, teraz keď už chodia zo sociálneho, je to lepšie, do obchodu mu chodí kupovať víno alebo borovičku. Dal mu facku, aj mamu bije, aj sestru, tú najstaršiu Y., minule prišiel do izby a začal ju kopať. Mama občas zavolá policajtov. Keď doma nič nerobia otec sa hnevá a hovorí, že nebudú jesť.

Mal. J. vo svojej výpovedi uviedla, že oco im nedá večer spať, berie im paplóny, vreští, kričí po nich. Zobudí ju v noci a vraví, aby šla naklásť do pece, lebo mu je zima, skoro každého budí. Zoberie jej paplón a zakričí „Vstávaj!“ V noci ju zobudil asi 3 razy, aj W. budí, nech ide naklásť do pece. Videla ako dal sestre Y. facku, pretože rozsvietila v izbe a nechala rozsvietené, zvýšil hlas, prišiel k nej a dal jej facku a ona mu facku vrátila, lebo bola nervózna. S maminou sa nerozprávajú, nadávajú si medzi sebou. Minule začal vyrývať do mamy, tak mu dala facku, potom sa začali biť. Tak rok dozadu videla ako sestru kopol, hľadal vtedy víno, kopol aj mamu a potom prišiel k nej, že kde je víno. Myslel si, že mu ho schovali. Každý deň ich posielal do obchodu, aby mu šli na víno, no nie každý, každý druhý. Chodí brat aj druhý brat, on im dáva peniaze.

Znalec PhDr. Ján Šútovec PhD. na hlavnom pojednávaní sa v celom rozsahu pridržiaval záverov znaleckého posudku, ktoré predniesol súdu. Uviedol, že mal. L. je mentálne subnormná, výrazne

emocionálne labilná. Jej osobnosť má extrovertovaný temperament, je povrchná, nestála, s vyššou potrebou sociálneho styku, s nízkou úrovňou sebaregulácie a vôľových vlastností. Mal. J. je mentálne retardovaná, dominuje jednouchá, málo modulovaná dráždivosť s nízkou schopnosťou tlmenia, jej osobnosť je simplexná. Mal. D. je mentálne subnormný, jeho detská osobnosť je s poruchami správania neprispôsobivá, impulzívna, dysnormatívna. Mal. Š. je mentálne subnormný, jeho detská osobnosť je impulzívna, výbušná. Mal. S. je mentálne subnormná, detská osobnosť má extrovertovaný temperament. Jej prežívanie sa vyznačuje permanentným pocitom frustrácie potreby sociálneho styku. Mal. L. je mentálne subnormná, detská osobnosť je simplexná, nesamostatná, citovo závislá na rodičoch, najmä matky a citovo vydierajúca. Mal. K. vývinová úroveň komunikácie, samoobslužných činností, samostatnosti zaostáva o tri mesiace oproti norme. Mal. L., mal. J., mal. D., mal. Š. a mal. S. sú spôsobilí prežiť udalosti správne vnímať, zapamätať si ich a neskôr v zhode s objektívnou realitou reprodukovať. Mal. deti na jednej strane viac-menej zhodne reprodukujú okolnosti správania obžalovaného, na druhej strane sa ich snažia zľahčovať tým, že ich situujú do minulosti, alebo zdôrazňujú, že im obžalovaný chýba a majú ho radi. Okrem mentálneho zaostávania mal. deti trpia aj rôznymi formami porúch adaptácie. U synov obžalovaného sú to poruchy správania a u starších dvoch dievčat úzkostné poruchy, poruchy emocionality, u najstaršej dcéry ide fóbickú poruchu. Tieto poruchy správania u chlapcov a u dievčat poruchy emócií sú výsledkom špecifickej rodinnej situácie, ktorými aktérmi sú obidvaja rodičia, ale prvotným spúšťačom je opilecké správanie obžalovaného, ktoré obsahuje prvky šikanovania, ponižovania, ale nejedná sa o fyzickú agresiu. Skôr ide o permanentnú atmosféru napätia. U detí ide o istú mieru nepohodlia, ktorá trvá roky, čo možno považovať za zdroj stresu. Obaja rodičia sú aktérmi vzniknutej atmosféry v rodine. Mal. detí netrpia postraumatickou stresovou diagnózou, ale stres plodí obranné mechanizmy osobnosti, každý sa s ním vyrovnáva inak. Dôsledky stresu sú veľmi subtílné, takéto konanie je niečo, čo spôsobuje celoživotné problémy.

Znalkyňa PhDr. Monika Navrátilová na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch znaleckého posudku a vypovedala, že osobnosť vyšetrovanej V. V. je psychosexuálne nezrelá, simplexná, primitívna. Je možné u nej badať počínajúcu osobnostnú degradáciu (napr. hygienické zanedbanie, vulgárny slovník, emočné otupenie, ľahostajnosť, laxnosť a nezodpovednosť), ktorá často nastáva v priamej príčinnej súvislosti s abúzm alkoholom. V oblasti afektemotivity dominuje emočná labilita a impulzivita. Intelekt sa pohybuje v pásme subnormy. Fungovanie v roli matky a manželky je determinované slabým intelektovým fondom a jednoduchou osobnostnou štruktúrou. W. V. vo veku rannej dospelosti sa povahové črty, vlastnosti a rysy ešte stále formujú a stabilizujú. Jedná sa o menej diferencovanú, nerovnomerne rozvinutú osobnostnú štruktúru s mentálnou výkonnosťou v pásme hlbokého podpriemeru. Je stále osobnostne nezrelý, simplexný, infantilný. Jeho afektemotivita je labilná, premenlivá. Intelekt sa pohybuje v pásme hlbokého podpriemeru. Tak V. V. ako aj W. V. sú schopní správne vnímať prežitú udalosť, ukladať do pamäte a po časovom odstupe reprodukovať. Po začatí vyšetrovania majú obaja sklony k bagatelizácii, zľahčovaniu konania obžalovaného. W. V. účelovo zmiernil fakty o problémoch v ich rodine. V. V. alibisticky zmierňuje manželov etylizmus, nakoľko sama ma afinitu k abúzu alkoholu. Sklony k nepravde, zľahčovaniu, účelovej reinterpretácii vyplývajú z menej diferencovaných, simplexných osobností, kedy si nie celkom jasne uvedomujú vlastnú rozporupnosť. Na psychike V. V. nie sú následky ani stopy po fyzickom alebo psychickom násilí, utrpení, nie je typickou obeťou domáceho násillia. Je zjavné, že manželstvo je hlboko rozvrátené, dlhoročne disharmonické, plné konfliktov a negatívnych emócií aj „prispením“ V. V.. W. V. je podľa psychodiagnostického zistenia ľahko zneurotizovaný. Na neurotizácii sa podieľa materiálne a podnetovo chudobné, bezútešné prostredie, kde je nielen finančná núdza, ale aj málo stimulujúcich emočných podnetov, na pozadí hlboko rozvrátených konfliktných vzťahov medzi rodičmi, ktorí obaja majú afinitu k abúzu alkoholu. Výpovede oboch pôsobia zhodne, autenticky - reálne.

Znalkyňa MUDr. Jana Bullová na hlavnom pojednávaní rovnako zotrvala na záveroch znaleckého posudku a vypovedala, že u obžalovaného nezistila žiadnu duševnú chorobu, či poruchu v zmysle psychózy. Zistila prítomnosť syndrómu závislosti od alkoholu s prejavmi psychickej a somatickej závislosti s neschopnosťou dlhodobejšej abstinencie. Prítomná je alkoholová charakteropatia. Zneužívanie alkoholu má negatívny dopad aj v sociálnej oblasti. Znalkyňa v prípade obžalovaného zistila prítomnosť syndrómu závislosti od alkoholu v III. a IV. vývojovom štádiu s rozvinutou psychickou aj somatickou zložkou. V psychickej oblasti je prítomná silná túžba po alkohole, strata kontroly v pití, pretrvávanie pitia napriek jeho zrejším negatívnym dôsledkom v sociálnej sfére. V čase spáchania skutku nemal narušený kontakt s realitou. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný, je však vysoko pravdepodobné, že na slobode bude naďalej zneužívať alkohol

a nedá sa preto vylúčiť ani jeho ďalšie neprimerané správanie v stavoch opilosti. Obžalovaný priznal, že abstinovať sám už nedokáže a aktuálne proklamuje vôľu sa liečiť. Znalčka odporúčala nariadiť ochrannú protialkoholickú liečbu ústavnou formou.

V rámci dokazovania boli oboznámené aj listinné dôkazy najmä správy sociálnej kurately, správy školských zariadení, ktoré navštevujú mal. deti, správu zdravotníckeho zariadenia a správy o povesti na obžalovaného, pracovný posudok, odpis z registra trestov a pod.

Súd odmietol návrh na vykonanie dôkazu - výsluchu svedka W.. B. M., keďže súd návrh nepovažoval za dôvodný, v rámci listinných dôkazov mal súd k dispozícii správu zdravotníckeho zariadenia podpísanú navrhnutým svedkom, že ako lekár nepozoroval na poškodených žiadne známky svedčiace o týraní, nikto sa mu ani z rodiny obžalovaného na takéto skutočnosti nesťažoval.

Súd sumarizujúc výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané rozhodol tak, že dňa 22. 06. 2018 obžalovaného uznal vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona a za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor ako aj obžalovaný a na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd uznesením č. k. 3To/56/2018-520 zo dňa 11. 10. 2018 zrušil rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6T/36/2018 zo dňa 22. 6. 2018 a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu bolo, že prvostupňový súd rozhodol predčasne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd vytkol, že zo skutkovej vety nevyplýva, akých konkrétnych útokov, voči ktorým deťom a najmä v akom rozsahu sa mal obžalovaný dopúšťať, v rozsudku sú popísané viaceré útoky s tým, že ich mal páchať voči všetkým deťom, tiež že ich mal páchať takmer každý deň, čo nevyplýva z vykonaných dôkazov. Výpoveď manželky obžalovaného sa podstatne odlišuje od výpovedí jeho detí. Na tieto podstatné rozpory podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd dostatočne neprihliadol a nevysporiadal sa s nimi v napadnutom rozsudku. Je zrejmé, že z výpovedí detí obžalovaného nevyplýva taký skutkový stav, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Manželka obžalovaného bola pomerne podrobne vypočutá opakovane v prípravnom konaní, kde sa aj pomerne presne vyjadrila k jednotlivým útokom zo strany obžalovaného voči poškodeným deťom a voči nej. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa V. V. nebola vypočutá dostatočne, k jednotlivým útokom obžalovaného, najmä vo vzťahu k maloletým poškodeným sa vyjadrovala nekonkrétne a všeobecne. Za takýchto okolností vzhľadom aj na obsah výpovedí svedkov - poškodených maloletých detí, bolo potrebné, aby prvostupňový súd postupom podľa § 264 Tr. por. odstránil rozpory vo výpovediach tejto svedkyne z hlavného pojednávania a prípravného konania, bude tak potrebné doplniť dokazovanie opätovným výsluchom svedkyne V. V. postupom podľa § 264 Tr. poriadku., resp. podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku. Pokiaľ ide o výpovede maloletých svedkov S. J. a Š. J. na tieto dôkazy nemožno prihliadať, pretože na hlavnom pojednávaní neboli prehraté audiovizuálne záznamy z výsluchu týchto svedkov, došlo tak k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, keďže pri výsluchoch týchto svedkov nebol prítomný ani obžalovaný a ani jeho obhajca, a obrazovo-zvukový záznam súd k dispozícii nemal. Pokiaľ neexistuje obrazovo-zvukový záznam z výpovedí týchto svedkov z prípravného konania, nie sú splnené podmienky na prečítanie prepisov ich výpovedí. Preto pokiaľ bude chcieť prvostupňový súd prihliadať aj na výpovede maloletých svedkov M. a O. V., bude to možné len po ich vypočutí na hlavnom pojednávaní. Je vecou aktivity prokurátora, či navrhne vykonanie tohto dôkazu alebo nie. Nie je dôvodné, aby prvostupňový súd sám iniciatívne zabezpečoval dôkazy, ktoré majú usvedčovať obžalovaného z trestnej činnosti. Takáto prípadná iniciatíva zo strany prvostupňového súdu by mohla opodstatnene vyvolať pochybnosť o jeho nestrannosti. Námietku obžalovaného, že konanie, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, nemožno posúdiť ako psychické utrpenie vo vzťahu k poškodeným, považoval za neopodstatnenú a najmä predčasnú, aj s poukazom na závery posudku znalca PhDr. Jána Šútovca PhD., z ktorého vyplýva, že všetky maloleté deti boli obžalovaným šikanované, pričom voči 5 deťom mali útoky zo strany obžalovaného charakter psychického násillia. Maloleté deti konanie obžalovaného zle prežívali. Znalec u 5 detí konštatoval poruchy emocionality a u chlapcov aj poruchy správania. U maloletých detí znalec konštatoval poruchy správania a úzkostné poruchy, ktoré sú v príčinnej súvislosti so životným štýlom rodiny, ktorý je významnou mierou ovplyvnený správaním obžalovaného v opitosti. Pokiaľ ide o manželku

obžalovaného a jeho syna W., z výpovede znalca PhDr. Moniky Navrátilovej taktiež vyplýva, že konanie obžalovaného, jeho hrubosť, šikanovanie, verbálnu agresivitu voči ostatným členom rodiny možno považovať za páchanie určitej formy psychického násillia. V dôsledku konania obžalovaného najviac trpeli najmenšie deti. Súd bude musieť dôslednejšie vyhodnotiť, v akom rozsahu sa mal obžalovaný dopúšťať útokov voči jednotlivým členom rodiny a či u každého člena rodiny možno považovať konanie obžalovaného za týranie v zmysle § 208 Tr. zák., nakoľko taký rozsah útokov, ako je uvedený v napadnutom rozsudku vo vzťahu k všetkým poškodeným z doposiaľ vykonaných dôkazov objektívne nevyplýva.

Súd na návrh prokurátora na hlavné pojednávanie dňa 6. 12. 2018 predvolal svedkyňu poškodenú V. V., maloleté deti S.J. a Š.J., zabezpečil účasť znalca PhDr. Jána Šútovca PhD, tiež odmietol návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania, ktoré obhajoba navrhla v podanom odvolaní, a to návrh na výsluch svedkov M. Jaššáka a O. O. a vo veci po doplnení dokazovania opätovne rozhodol odsudzujúcim rozsudkom, pričom ako už bolo vyššie uvedené v zmysle intencií zrušujúceho rozhodnutia neprihliadal na už predtým prečítané výsluchy mal. svedkov S.J. a Š.J.. Pokiaľ súd odmietol návrh na výsluch svedkov M. V. a O. O., bolo tomu tak z dôvodu, že svedkovia neboli očitými svedkami prejednávanych incidentov, išlo o domáce násillie, ku ktorému dochádzalo za zatvorenými dverami v domácnosti obžalovaného, svedkovia v tejto domácnosti nežili a skutočnosti, ku ktorým mali vypovedať tak neboli podstatné pre ustálenie skutkového deja a rozhodnutie súdu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 6. 12. 2018 bolo prístupné k výsluchu svedkyne poškodenej V. V., ktorá po zákonom poučení ako manželka obžalovaného využila svoje právo a k veci odmietla vypovedať. Na návrh prokurátora bola postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná jej výpoveď z prípravného konania z 2. 11. 2017. Svedkyňa vypovedala, že spočiatku po uzavretí manželstva sa obžalovaný nesprával agresívne. Po uzavretí manželstva bývali najskôr u jeho mamy, obžalovaný pil alkohol každý deň, ale správal sa normálne. Pred 7 rokmi postavili dom v L., zlom nastal, keď sa nasťahovali do domu, obžalovaný chodil stále na týždňovky, pil aj v práci, doma sa zdržal 3-4 dni. Z týždňovky chodil opitý, zobudil deti a to tak, že z nich postŕhal periny, začal kričať, nadávať, že sú kurvy, že ani jedno dieťa nie je jeho. Deti zobudil nech mu napríklad zapália cigaretu, nech idú naklásať do pece drevo. W. aj X. chodili prikladať do pece. Toto vyžadoval od detí vždy, keď prišiel z týždňovky a bola zima, bolo okolo polnoci. Snažila sa mu dohovoriť nech sa ukludní, ale on stále kričal a nadával, trvalo to tak hodinu a pol, možno aj viac. Párkrát zavolala aj políciu, prišli, usmernili ho trochu a odišli. K nej sa správal tak, že jej nadával, že je kurva, že sa chodí kurviť, že deti nie sú jeho. Fyzicky ju napadol, ale už si nepamätá, kedy to bolo presne. Prišiel opitý, kričal, nadával a rozbíjal poháre v kuchyni, zbil ju, fackoval ju po tvári, začal ju dusiť, vytrhla sa mu zo zovretia, pričom jej pomohli deti. Vtedy zavolala políciu, bola zavolaná aj záchranka, ktorá ju odviezla do Trstenej na psychiatriu, nemala žiadne zranenia, potom ju prepustili. Vždy keď deťom kázal kúriť v peci, tak tí najstarší ho poslúchli a robili, čo žiadal. Aj napriek tomu po nich kričal, nadával im do kuriev, žiadal, aby deti bežali v noci do krčmy mu kúpiť pivo alebo cigarety. Vždy išli tí najstarší W. a X.. Časom si zvykli, že musia počkať, kým sa vykričí, kým ho prejde zlá nálada. Pil sám, pil všetko, čo mu prišlo víno, borovičku a iné. Snažila sa mu dohovoriť, aby šiel na protialkoholické liečenie. Fyzicky ju začal napádať asi pred 3 týždňami, bolo to v noci, budil všetky deti, pozhadzoval im paplóny, nevie koľko bolo hodín, dala mu facku, aby deti nebudil, mali ísť na druhý deň do školy. On jej ju vrátil. Strašila ho, že zavolá políciu a vtedy sa skludnil. Od mája 2017 začal biť aj deti, M. zbil, ale nevie prečo, O. a X.. Bije hlavne W., X. a O., minule ich kopol do zadku, zobral palicu a bil ich hocikde, mali aj modriny. Už si nepamätá prečo to bolo, ale asi ho neposlúchli, buď mu odmietli ísť do krčmy kúpiť pivo, alebo niečo také, inak ich deti nebije. Už asi pol roka sa s manželom nerozpráva, povedala mu, že deti sa zle učia, že by sa im mal venovať, on sa opil a robil s nimi bordel, v noci, že nepočúvajú, že sa zle učia, nepomáhajú. Na otázku, kedy býva manžel triezvy, odpovedala, že nevie, to asi nebýva, len keď nemá peňazí a on si aj tak požičia na pálenku. Je objednaná k psychologičke, nakoľko jej to odporučili zo sociálneho. Manžel jej občas dal peniaze na domácnosť, inak ostatné prepil, má 3 úvery, požičiava si peniaze, aby mohla s deťmi vyžiť. Manželova agresivita sa stupňuje, minulé nedeľu spala v spálni s najmenšími deťmi, okolo 02.00 hod. ju manžel zobudil a povedal jej, že nech sa ide kurviť, odhodil z nej perinu a kopol ju 2-krát do zadku. Potom išiel k deťom do izby, z Y. zhodil perinu a tiež ju kopol do zadku, pritom nadával, kričal po celom dome, všetky deti zobudil.

Prokurátor navrhol predvolať a vypočuť aj maloleté deti S. J. a Š. J., keďže na ich výsluchy z prípravného konania nebolo možné prihliadať z dôvodu, že súdu neboli predložené audiovizuálne záznamy z ich výsluchu, čím došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu. Súd na návrh obžaloby predvolal

na hlavné pojednávanie maloleté deti, maloleté deti sa však na hlavné pojednávanie nedostavili, matka detí sa vyjadrila, že ako ich zákonný zástupca nesúhlasí s ich opätovným výsluchom vzhľadom na ich psychické rozpoloženie, maloleté deti v noci nespali, budili sa s tým, že nechcú ísť na súd. Rovnaké stanovisko k opätovnému výsluchu maloletých detí zaujala aj prítomná kolízna opatrovníčka, ktorá rovnako nesúhlasila s výsluchom mal. detí na hlavnom pojednávaní a zároveň v zhode s vyjadreniami matky detí a kolíznej opatrovníčky mal. detí sa vyjadril aj psychológ PhDr. Ján Šútovec PhD., že z dôvodu sekundárnej a terciálnej viktimizácie maloletých detí, neodporúča ich výsluch. Predovšetkým s odvolaním sa na vyjadrenie psychológa PhDr. Ján Šútovec PhD., ktorý zároveň v tejto veci vykonával znalecké dokazovanie práve za účelom posúdenia osobností maloletých detí, v snahe eliminovať akékoľvek možné negatívne dôsledky výsluchu na psychický vývoj maloletých detí, pričom práve opakovaný výsluch by mohol byť pre nich zvlášť zraňujúcim a mohli by byť vzhľadom k ich veku vystavené neúmernej psychickej záťaži, keďže sú zvlášť zraniteľnými osobami, súd potom od výsluchu maloletých detí upustil s tým, že v tomto štádiu konania výsluchy mal. detí nie je možné realizovať s ohľadom na riziko ich sekundárnej a terciálnej viktimizácie.

Trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobuje fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania a spácha takýto čin závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. j) Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 12 Tr. zákona sa viacerými osobami rozumie na účely tohto zákona najmenej tri osoby.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Súd sumarizujúci výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil súdeného skutku, ktorého skutkovú vetu oproti obžalobe upravil, pričom prihliadal aj na výhrady uvedené v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu ohľadom popisu zisteného skutkového deja. Súd na základe výpovedí očitých svedkov: manželky V. V., syna W. a mal. L.J., mal. D.J. a mal. J.J. mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný v presne nezistenom období niekedy od leta 2010 najneskôr do 18. 6. 2017, takmer vždy po príchode domov z dvojtyždňových a dlhších pracovných turnusov, a to najmä počas víkendov, prevažne piatky v noci pod vplyvom alkoholu v denných a aj v neskorých nočných hodinách vulgárne nadával svojej manželke a tiež vulgárne nadával aj svojím maloletým deťom, ktorým vykrikoval, že nie sú jeho, vytváral tak napäté a stresové situácie pre všetky mal. deti, ktoré reagovali plačom a keďže sa takto správal aj v neskorých nočných hodinách neustálym krikom, vulgarizmami a hádkami ich budil zo spánku, niekedy v presne nezistenom čase staršie deti preukázateľne jedenkrát W. V. a dvakrát mal. D.J., mal. Š.J. budil, aby mu zapálili cigaretu, aby išli nakúriť do pece, z tohto dôvodu z nich sťahoval prikrývku, tiež minimálne trikrát takto zobudil aj mal. J. J., aby išla nakúriť do pece, v denných aj večerných hodinách, keď nemal alkohol, presne nezistený počet krát posielal kúpiť alkohol mal. D.J., mal. Š.J. frekvenciu a ani obdobie takéhoto konania obžalovaného sa vzhľadom na rozpory a všeobecné tvrdenia vo výpovediach svedkyne poškodenej a vypočutých mal. detí, ktorí všeobecne tvrdili, že ich takto budil, sťahoval z nich prikrývku a posielal ich tiež kupovať alkohol, vyjadrovali sa nekonkrétne a v množnom čísle, pričom následne na konkrétnejšie otázky uviedli, že sa to stalo jeden, dva až trikrát, pričom vzhľadom na súdené obdobie 7 rokov, nepopísanie konkrétnej situácie za akej ku konaniu obžalovaného došlo, súd v zmysle zásady in dubio pro reo, súd potom takéto konanie obžalovaného považoval skôr za ojedinelé, ktoré nebolo tak spôsobilé spôsobovať psychické utrpenie vo vzťahu k maloletým deťom a toto konanie vypustil zo skutkovej vety.

V tomto smere súd poukazuje na všeobecné, nekonkrétne, všeobecné výsluchy či už poškodenej V., tak aj vypočúvaných maloletých detí, nemožnosť ďalšieho odstránenia rozporov vo výpovediach svedkyne poškodenej V. V., ktorá už na ďalšom hlavnom pojednávaní po zrušení prvostupňového rozhodnutia súdu, po tom ako odvolací súd poukázal na existujúce rozpory v svedeckých výpovediach a skutočnosť, že prokurátor nenavrhol čítanie svedeckej výpovede poškodenej V. V. z prípravného konania, svedkyňa už využila svoje zákonné právo a odmietla vypovedať. Rozpory a nejasnosti v svedeckých výpovediach tak ostali neodstránené.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného, obžalovaný sa bránil, že sa nedopúšťal fyzického násillia ani voči deťom a ani voči manželke, maloleté deti nebil, ak ich ťapol išlo o výchovné napomenutie, deti odvrávali, nepočúvali, syn X. ukradol bicykel a hodinky, dcéra Y. mu facku vrátila a aj manželka sa na správanie detí sťažovala. Priznal, že manželke vulgárne nadával, žiarlil na ňu, ale hádky boli vzájomné, manželka tiež požívala alkohol, poprel, že by ju bil, to skôr naopak ona bila jeho. Pripustil, že mohol deťom nadávať. Sám sa priznal, že sa stalo, že asi 2-krát zobudil W. a O., alebo aj X., aby išli naklásať do pece, zobudil ich nohou a tiež z nich dal dole perinu. Keď ho bolela noha, poslal O. alebo W. zapáliť cigaretu a tiež posielal deti do obchodu kúpiť cigarety, víno, čo ale nebolo v noci, mohlo sa to stať okolo 19.00 hod. Manželku budil, keď spala, nohou do nej štuchoľ, že nech sa ide kurviť, dcére M. povie zo srandy, že je Poľak, išlo iba o sporadické, ojedinelé jeho správanie, a to pod vplyvom alkoholu.

Obrana obžalovaného bola čiastočne bezpečne vyvrátená výpovedami manželky obžalovaného-poškodenej V. V., syna W. V. a výpovedami maloletých detí L. J., J. J., D. J., ktorých výpovede boli vykonané využitím technického zariadenia, išlo o výpovede očitých maloletých svedkov, ktorí zhodne vypovedali, že obžalovaný bol takmer každý deň ako bol doma pod vplyvom alkoholu, správal sa vulgárne, nadával aj v neskorých nočných hodinách tak im ako aj ich mame, tiež ich v noci budil, zhadzoval z nich perinu, aby nemohli spať, posielal staršie deti zakúriť v peci, tiež aby mu išli kúpiť alkoholické nápoje. Tak ako súd už vyššie uviedol, mal. svedkovia ohľadom frekvencie konania obžalovaného, že obžalovaný im bral prikrývku, žiadal, aby mu pripaľovali cigaretu išli zakúriť a nakúpiť alkohol vypovedali veľmi všeobecne, nebolo zrejme ako často ich obžalovaný takto budil, či mal. deti vypovedali len v súvislosti s tým, že ich posielal do obchodu kúpiť alkohol a cigarety, alebo aj vo vzťahu k iným bežným nákupom, kedy sa stáva, že rodičia bežne posielajú deti do obchodu, vzhľadom na všeobecnosť ich vyjadrení, keďže mal. svedkovia potom na konkrétne otázky odpovedali, že sa to za celú dobu stálo len dvakrát až trikrát, zároveň tieto okolnosti popieral svedok W. V. a aj svedkyňa V. V. o týchto skutočnostiach vypovedala veľmi všeobecne, na hlavnom pojednávaní vypovedala rozporuplne a zhodne ako maloleté deti, že sa to stávalo skôr sporadicky súd tieto skutočnosti hodnotil v zmysle zásady in dubio pro reo. V tejto časti obrana obžalovaného nebola vyvrátená, súd jeho obranu vzhľadom na existujúce pochybnosti najmä ohľadom frekvencie jeho konania (budenia maloletých detí -sťahovaním prikrývk, posielaním ich do obchodu na alkohol a kúriť do pece) musel prijať a skutkové tvrdenia v obžalobe vyhodnotiť v prospech obžalovaného. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na nejasnosti a rozpory vo výpovediach maloletých detí, súd výpovede maloletých detí hodnotil aj vzhľadom na ich vek, mentálne schopnosti reprodukovať prežitú udalosť, ich výpovede boli hodnotené aj v kontexte so závermi znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo psychológie, z ktorých vyplynulo, že mal. deti vedia prežiť skutočnosť správne reprodukovať a nemajú sklony k fabulácii. Svedkyňa poškodená V. V. rovnako ako v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní vo všeobecnosti vypovedala, že obžalovaný sa správal k deťom zle, vulgárne, domov prichádzal opitý, nadával a psychicky ich týral, do ich domácnosti bola opakovane volaná polícia. Svedok W. V. vo svojej výpovedi uviedol, že keď bol obžalovaný triezvy, bolo to celkom v pohode, ale keď sa chytil alkoholu, boli to hádky. Z výpovede svedka W. V., tak ako na to poukázali aj znalci z odvetvia psychológie, síce svedok je schopný správne vnímať prežitú udalosť a po časovom odstupe ich reprodukovať, má však sklony k zľahčovaniu konania obžalovaného a účelovej reinterpretácii, svedok dokonca vyvíňoval otca aj z konaní, ktoré nepopieral ani samotný obžalovaný, jeho popis skutkového deja vo svetle iných dôkazov sa javil ako tendenčný. Vina obžalovaného bola preukázaná aj výpovedami svedkyne F. V., ktorá vypovedala, že keď ako zástupcovia sociálneho úradu navštívili rodinu obžalovaného, obžalovaný bol pod silným vplyvom alkoholu, správal sa agresívne voči nim a mal. deti sa im z pozorovania javili byť zastrašené, mal. M. plakala. Obžalovaného upozornili, aby nevystupoval agresívne, inak bude privolaná policajná hliadka. Aj z výpovede tejto svedkyne si možno vytvoriť obraz o správaní obžalovaného, frekvenciou a intenzitou jeho útokov voči poškodeným, ak sa agresívneho správania dopustil aj pred zástupcami orgánu na ochranu práv detí, ktorí prišli prešetriť rodinnú situáciu. Svedkyňa zároveň uviedla, že manželka obžalovaného im povedala, že takéto správanie obžalovaného je bežné a časté, že často

požíva alkoholické nápoje, obžalovaný v nadávkach pokračoval aj v ich prítomnosti, bolo mu pohrožené privolaním hliadky polície. V ďalšej časti výsluchu svedkyňa uviedla, že maloleté deti im správanie otca popisovali tak, ako je to zachytené aj v ich výpovediach na technických zariadeniach. Vina obžalovaného je ďalej preukázaná nepriamo aj výpoveďami svedkýň V. W., B. T., ktoré z vyjadrení mal. M. a aj manželky obžalovaného mali informácie o správaní obžalovaného pod vplyvom alkoholu a dopade tohto správania na mal. detí, obe svedkyne vypovedali, že mal. M. sa pred nimi zmienila o agresívnom alkoholickom správaní obžalovaného. V neposlednom a veľmi podstatnom rade je vina obžalovaného preukázaná aj závermi znaleckých dokazovaní z odboru zdravotníctva. Znalec PhDr. Ján Šútovec PhD. vo svojom znaleckom posudku, ako aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že maloleté detí, ktoré zároveň podali svedecké výpovede sú spôsobilé prežiť udalosti správne vnímať, zapamätať si ich a neskôr v zhode s objektívnou realitou reprodukovat'. Mal. deti na jednej strane viac-menej zhodne reprodukovujú okolnosti správania obžalovaného, na druhej strane sa ich snažia zľahčovať tým, že ho buď ich situujú do minulosti alebo zdôrazňujú, že im obžalovaný chyba a majú ho radi. Mal. deti trpia aj rôznymi formami porúch adaptácie, u mal. chlapcov zistil poruchy správania a najstarších dvoch dievčat úzkostné poruchy, poruchy emocionality, u najstaršej dcéry ide fóbickú poruchu. Poruchy správania u mal. detí sú výsledkom špecifickej rodinnej situácie, ktorými aktérmi sú obžalovaný s manželkou, ale prvotným spúšťačom je opilecké správanie obžalovaného, ktoré obsahuje prvky šikanovania, ponižovania, nebola zistená fyzická agresia. Mal. deti netrpia postraumatickou stresovou diagnózou, ale stres plodí obranné mechanizmy osobnosti, každý sa s ním vyrovnáva inak. Zo záverov znaleckého posudku tak vyplynulo, že mal. deti sú ako svedkovia vierohodní, skôr so sklonmi k zľahčovaniu správania sa otca. Znalkyňa PhDr. Monika Navrátilová sa vyjadrovala k osobnosti vyšetrovanej V. V. (manželky obžalovaného) a vyšetrovaného W. V. (najstarší syn obžalovaného) a tiež vierohodností ich výpovedí a zo záverov jej znaleckého dokazovania vyplynulo, že V. V. ako aj W. V. sú schopní správne vnímať prežitú udalosť, ukladať ich do pamäte a po časovom odstupe reprodukovat', obaja však majú sklony k bagatelizácii, zľahčovaniu konania obžalovaného. Sklony k nepravde, zľahčovaniu, účelovej reinterpretácii vyplývajú z menej diferencovaných, simplexných osobností, kedy si nie celkom jasne uvedomujú vlastnú rozporupnosť. Zároveň znalkyňa uviedla, že na psychike V. V. nie sú následky ani stopy po fyzickom alebo psychickom násilí, utrpení, nie je typickou obeťou domáceho násilia. Poškodený W. V. je podľa psychodiagnostického zistenia ľahko zneurotizovaný, na čom sa materiálne a podnetovo chudobné, bezútešné prostredie, kde je nielen finančná núdza, ale aj málo stimulujúcich emočných podnetov, na pozadí hlboko rozvrátených konfliktných vzťahov medzi rodičmi, ktorí obaja majú afinitu k abúzu alkoholu. Ich výpovede pôsobia zhodne, autenticky - reálne. Znalkyňa MUDr. Jana Bullová tak v znaleckom posudku ako aj vo výpovedi uviedla, že u obžalovaného zistila prítomnosť syndrómu závislosti od alkoholu v III. a IV. vývojovom štádiu s rozvinutou psychickou aj somatickou zložkou, odporúčala nariadiť mu ochrannú protialkoholickú liečbu ústavnou formou. Výpovede tak súd považoval za vierohodné, pretože sú v dobrom vzájomnom súlade, majú logickú nadväznosť a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku ustáleného v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Intenzitu konania obžalovaného mal súd za preukázanú aj z pohľadu následkov, ktoré jeho konanie vyvolalo aj na duševnom zdraví, psychike maloletých detí, a to s poukazom na závery znaleckého dokazovania, pričom pre právnu kvalifikáciu nie je podstatným, či toto psychické utrpenie spočíva v takmer permanentných vulgárnych nadávkach, znemožňovaním spánku, ponižovaním mal. detí, sústavným vyvolávaním stavu neistoty a stresu, či toto psychické utrpenie prerástlo aj do symptómov postraumatickej stresovej poruchy. Zároveň bolo znalcom z odboru psychiatria preukázané, že popísané konanie a správanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti rozsudku zodpovedá osobnostnej štruktúre obžalovaného. Vykonané dôkazy tak tvoria ucelenú logickú reťaz, ktorá bezpečne vedie k záveru o vine obžalovaného zo spáchania súdeného zločinu, keďže o okolnostiach súdeného skutku tak ako to ustálil súd v skutkovej vete vyššie uvedení svedkovia vypovedali zhodne a o ich vierohodnosť bola potvrdená aj znaleckým dokazovaním, zo záverov ktorých vyplynulo, že očití svedkovia (manželka, syn W. a maloleté deti L. J., J. J., D. J.) mali skôr tendenciu zľahčovať správanie obžalovaného. Z. tak preukázané, že obžalovaný sa pod vplyvom alkohol správal voči svojim maloletým deťom spôsobom, že im permanentne vulgárne nadával, opitý ich budil zo spánku, nedovolil im tak spať, účelovo ich budil a vystavoval ich tak nepretržitému stresu a napätiu, mal. deti ponižoval a šikanoval nie len svojimi vulgárnymi nadávkami, ale aj tvrdením, že nie sú jeho, čo rovnako potvrdili aj svedkyňa poškodená V. V., ako aj maloleté deti L. J., J. J., D. J. v rámci ich spontánneho výsluchu, čo svedčí o tom, že tieto urážky u mal. detí rezonovali a nemožno povedať, ako to uviedol obžalovaný, že to hovoril len z nejakého žartu. Podľa názoru súdu obžalovaný si zrejme ani doposiaľ neuvedomuje ako sa jeho konanie podpísalo predovšetkým na psychickom zdraví maloletých detí, čo bolo potvrdené aj znaleckým dokazovaním, u mal. detí sa vyskytli poruchy správania u chlapcov a u dievčat poruchy emócií, syn W. je

podľa psychodiagnostického zistenia ľahko zneurotizovaný. Obžalovaný svojim dlhodobým agresívnym, vulgárnym, necitlivým a zlým zaobchádzaním dlhodobým maloletým deťom spôsoboval práve psychické utrpenie, takéto jeho správanie trvalo minimálne 7 rokov.

Vykonaným dokazovaním podľa názoru súdu bez pochybností nebolo preukázané ani použité fyzického násillia v konaní obžalovaného tak, ako mu to bolo kladené za vinu obžalobou prokurátora, a preto pristúpil k úprave skutkovej vety. Súd nemal dôvod neveriť obrane obžalovaného, že iba občas mal. deti ťapol, nebolo to však bezdôvodné ťapnutie, ale súviselo to so správaním sa mal. detí, keď nechceli pomáhať v domácnosti, alebo mali medzi sebou nezhody, odvrávali, mal. D. J. udrel, bolo to v súvislosti s krádežou, čo bolo potvrdené aj výpoveďou svedka W. V. a tiež správou zo základnej školy, ktorú maloleté deti navštevovali, kde zo správy vyplynulo, že učitelia mali tiež problémy s agresívnym správaním sa mal. synov obžalovaného a tiež v správe bolo poukázané aj na krádeže mal. D. J.. V tomto smere obžaloba nepreukázala pravdivosť skutkových tvrdení ohľadom fyzického násillia, nebol dôvod neveriť obžalovanému, že keď ťapol mal. L.J., ktorá mu odvrávala, dcéra mu to vrátila, čo potvrdila vo svojej výpovedi aj mal. J.J., ktorá spontánne vypovedala, že videla ako obžalovaný dal facku L.J., pretože nechala rozsvietené, zvýšil hlas, prišiel k nej a dal jej facku a ona mu facku vrátila, lebo bola nervózna. Aj mal. L.J. sa vyjadrila, že z otca strach nemala a postavila sa mu. Poškodená V. V. rovnako potvrdila, že mali výchovné problémy s mal. deťmi a tiež uviedla, že obžalovaný mal. deti nebil, boli to ojedinelé prípady, keď deti nepočúvali a v prípravnom konaní vypovedala, že má viac menej len sprostredkované informácie od maloletých detí, tiež v prípravnom konaní vypovedala, že deti mali aj modriny, čo následne vyvrátila na hlavnom pojednávaní, rozpory nebolo možné odstrániť, keďže v ďalšom konaní využila svoje právo a odmietla vypovedať. Súd uveril a nemal pochybnosti o výpovedi svedkyne poškodenej V. V. ohľadom násillia dňa 18.06.2017, ktorým dňom bol aj súdom ohraničený skutok, keďže toto násillie potvrdili svedeckými výpoveďami aj mal. deti. Konanie obžalovaného súd rovnako z dôvodu, že nebola bezpečne vyvrátená obrana obžalovaného, že deti z výchovných dôvodov ojedinele ťapol, že ťapol aj manželku, ale išlo o vzájomne napádanie, čo potvrdila aj svedkyňa poškodená V. V., svedok W. V. a aj maloletí svedkovia, neposudzoval ako fyzické týranie, resp. utrpenie ako to tvrdila obžaloba. Je pravdou, že mal. deti na všeobecné položené otázky pri výsluchu uviedli, že obžalovaný ich, alebo súrodencov aj zbil, avšak potom, ak boli pri výsluchu vyzvané, aby doplnili za akej situácie, resp. v akých súvislostiach a kde ich alebo súrodencov obžalovaný udrel (ak vôbec boli na tieto okolnosti dotazované), maloletí svedkovia uvádzali, že ich ťapol, alebo udrel po zadku po tom, ako nepočúvali, alebo sa medzi sebou bili, odvrávali. Tieto skutočnosti potvrdili aj svedkovia V. V. a W. V.. Rovnako zo správ zo základnej školy vyplynulo, že si nikdy nevšimli poranenia na deťoch a rovnako sa vyjadril v správe aj lekár MUDr. Peter Straňák, že nepozoroval známky zanedbávania a týrania, ani matka a ani deti sa na takéto správanie nestožovali. Zároveň znalec z odboru psychológia, ktorí osobne vyšetroval maloleté deti sa vyjadril, že nezistil, že by vo vzťahu k deťom mala byť použitá fyzická agresia. Zároveň obžalovaný sa bránil, že keď „ťapol“ dcéru L.J., dcéra mu to vrátila, čo potvrdili aj maloletá svedkyňa J.J., takže ťažko možno hovoriť o preukázaní fyzického týrania detí a rovnako to platí aj vo vzťahu k manželke, ktorá sa rovnako vyjadrila, že hádky s obžalovaným aj sama vyprovokovala a tiež že aj obžalovaného udrela, lebo bola vynervovaná. Tiež znalec PhDr. Ján Šútovec PhD sa vyjadril, že v prípade obžalovaného sa nejedná o fyzickú agresiu. Súd potom v zmysle zásady in dubio pro reo, vypustil opakované fyzické násillie z popisu skutkového deja. Zároveň súd vypustil ako poškodných dve najmladšie deti obžalovaného mal. L.J. a mal. K.J., nakoľko ani jedna svedecká výpoveď nepotvrdila, že by sa obžalovaný popisovaného konania dopúšťal voči nim, skôr naopak, svedkovia tak V. V. ako aj maloleté deti sa v svedeckých výpovediach vyjadrovali, že obžalovaný na najmladšie deti nekričal, že najmladšie deti mal rád a zároveň ani vo vzťahu k najmladším deťom, a to aj vzhľadom k ich veku nebolo vykonávané znalecké dokazovanie. Pokiaľ súd oproti obžalobe, ktorá skutok ohraničila dátumom do 2. 11. 2017, ohraničil skutok dňom 18. 6. 2017, bolo tomu tak z dôvodu, že obžalovanému bolo vznesené obvinenie dátumom 26. 10.2017 a predmetom obžaloby tak nemohlo byť konanie po tomto dátume, keďže obžalovanému za toto obdobie ani nebolo vznesené obvinenie.

Na základe takto vyhodnoteného dokazovania súd nemal pochybnosti, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a vykazuje znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie na § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona. Obžalovaný svojim konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb a osobitne maloletých osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku sú odkázané na starostlivosť a výchovu rodičov. Ide najmä o ochranu pred domácim násillím, čo obžalovaný nerešpektoval. Pohnútkou konania obžalovaného bolo, že nezvládol svoju závislosť na alkohole a následne výchovu a starostlivosť o svoje maloleté deti. Zároveň súd nemal pochybnosti o trestnej zodpovednosti obžalovaného s

poukazom na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vypracovaného znalkyňou MUDr. Janou Bullovou, z ktorého vyplynulo, že v čase spáchania skutku boli rozpoznávacie schopnosti obžalovaného len ľahko, forenzne nevýznamne znížené a to výlučne pod vplyvom dôsledku jednoduchej intoxikácie alkoholom, teda mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a ovládacie schopnosti boli znížené len ľahko, teda mohol toto svoje konanie aj ovládať. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania v plnej miere. Po subjektívnej stránke bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil predmetného trestného činu úmyselnou formou v zmysle ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona. Podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

K osobe obžalovaného po prečítaní a oboznámení sa so správami súd zistil, že v mieste trvalého bydliska je známe, že požíva alkoholické nápoje a po požití alkoholu sa správa voči manželke agresívne, jeho agresivitou trpia maloleté deti. V obci nebol prejednávaný za porušenie verejného poriadku. Zamestnávateľ obžalovaného hodnotil ako pracovitého, šikovného zamestnanca, nebolo u neho zistené, že by na pracovisku mal požitý alkohol. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol súdom trestaný, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 1T/154/93, z 15.12.1993 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zákona, odsúdený bol na podmienený trest odňatia slobody na 4 mesiace so skúšobnou dobou 12 mesiacov, na toto jeho odsúdenie však súd neprihliadal, ako na príťažujúcu okolnosť, pretože sa naň vzťahuje fikcia neodsúdenia. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti postihnutý za priestupok za porušenie pravidiel cestnej premávky.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods.2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného nezistil žiadnu príťažujúcu a ani poľahčujúcu okolnosť.

Súd vyhodnocoval všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, prihliadal rovnako na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopúšťal najmä pod vplyvom alkoholu, okolnosti, intenzitu skutku, tiež prihliadal na skutočnosť, že obžalovanému ukladal popri treste aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Súd s prihliadnutím predovšetkým na okolnosti prípadu aplikoval pri uložení trestu ust. § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona, t.j. obžalovanému mimoriadne znížil dolnú hranicu trestnej sadzby na 3 roky nepodmienečne. Okolnosti prípadu súd videl predovšetkým v intenzite konania obžalovaného, ktorý svojou hrubosťou nevykazoval až také znaky bezcitnosti, ako tomu je zvyčajne pri tomto trestnom čine, tiež prihliadal aj na skutočnosť, že vyvolávanie niektorých napätých a stresových situácií bolo aj za prispenia manželky obžalovaného, ktorá má rovnako sklony k abúzu alkoholu. Tiež súd prihliadal na správanie sa obžalovaného sa k maloletým deťom, keď nemal požitý alkohol, vyjadrenia maloletých detí, ktoré uviedli, že chcú aby sa otec vrátil domov, pričom súd neverí, že by tieto ich vyjadrenia, vzhľadom na ich vek boli motivované ekonomickými dôvodmi, ako sa s tým stretáva pri obdobných prípadoch domáceho násillia. Súd s ohľadom na vyššie uvedené, ako aj na priaznivú prognózu nápravy obžalovaného prameniaca aj z doterajšieho spôsobu života, (pred spáchaním súdeného trestného činu) vyjadruje presvedčenie, že obžalovanému uložený trojročný nepodmienečný trest odňatia slobody, po absolvovaní aj protialkoholického liečenia ústavnou formou, ktoré mu bolo uložené na základe návrhu znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, a to aj vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného, že si niektoré veci uvedomil a chce svoju závislosť liečiť je dostatočný, aby si obžalovaný uvedomil protiprávnosť a závažnosť svojho konania a uložený trest ho povedie k tomu, aby sa v budúcnosti protiprávneho konania nedopustil. Takto uložený trest súd považoval za zákonný a spravodlivý, plniaci si všetky funkcie trestu, vrátane individuálnej, generálnej prevencie a zároveň odzrkadľuje morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Súd na výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže z odpisu z registra trestov vyplynulo, že doposiaľ ešte vo výkone trestu vôbec nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.